

Liegende evolutionaire kunst: Archaeopteryx

Bron: https://www.wayoflife.org/reports/lying_evolutionary_art_archaeopteryx.html, 7-8-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, 2 plaatjes uit Wikipedia, door M.V.

“Het lijkt erop dat als we echt folklore en mythe willen, we niet naar de Bijbel moeten gaan, maar naar de verhalen over de menselijke evolutie in *National Geographic*, *Time*, *Discover* en onze school- en universiteitsboeken. In werkelijkheid is de menselijke evolutie een sprookje voor volwassenen” (Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, p. 42).

“Het darwinisme kijkt je niet recht in de ogen” (Michael Pitman, *Adam and Evolution*, p. 217).

“Wanneer onze vooraanstaande wetenschappers hun toevlucht moeten nemen tot het soort van verdraaiing die een aandelenpromotor in de gevangenis zou doen belanden, dan weet je dat ze in de problemen zitten” (Phillip Johnson, *The Wall Street Journal*, 1999).

“Vervalsingen en fraude zijn niet zo ongewoon in de wetenschappelijke wereld” (Paul Chambers, *Bones of Contention*, p. 248).

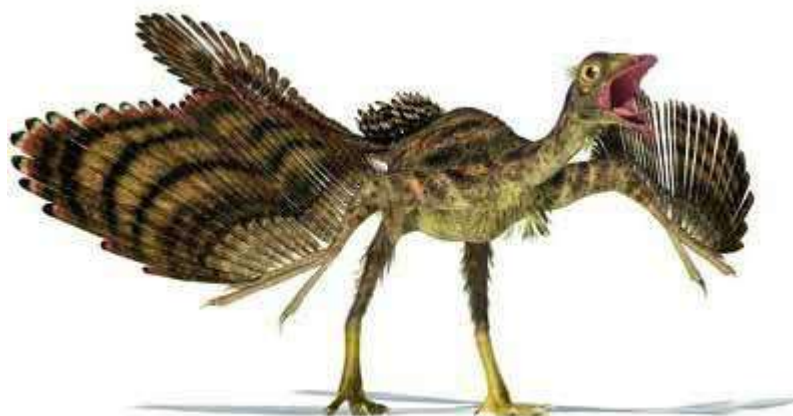
“Ik geloof dat op een dag de darwinistische mythe zal worden gerangschikt als het grootste bedrog in de geschiedenis van de wetenschap” (Søren Lovtrup, *Darwinisme: de weerlegging van een mythe*).

“De indruk dat wetenschappers rationeel en eerlijk denken, is een simplistische mythe. Het feit is dat ze onderhevig zijn aan dezelfde menselijke tekortkomingen als de rest van ons. Als we in de ivooren torens kijken, vinden we de vertrouwde machtsverhoudingen, persoonlijkheidsconflicten en intellectuele blinde vlekken veroorzaakt door filosofische vooronderstellingen” (Ian Taylor, *In the Minds of Men*, p. 280).

“Binnen de Engelstalige wereld blijft Darwins evolutietheorie de enige wetenschappelijke theorie die op grote schaal wordt verdedigd door de wetenschappelijke gemeenschap en door alle anderen wordt verworpen. Ongeacht de inspanningen van biologen, blijft het ding dezelfde reactie uitlokken die het altijd heeft uitgelokt: je maakt een grapje, toch?” (David Berlinski, *De misleiding van de duivel*, p. 186).

Het volgende komt uit *An Unshakable Faith: A Course in Apologetics*, verkrijgbaar bij Way of Life Literature: https://www.wayoflife.org/publications/courses/unshakeable_faith.php

Er is wel eens gezegd dat “een foto meer zegt dan duizend woorden”, en ik twijfel er niet aan dat meer mensen zijn beïnvloed om in evolutie te geloven door kunstwerken dan door woorden. Vanaf het begin is de darwinistische evolutie gepopulariseerd door de kunst: liegende kunst.

ARCHAEOPTERYX EN DINO-VOGELS

De geaccepteerde theorie onder evolutionisten is dat vogels zijn geëvolueerd uit reptielachtige dinosaurussen, en de *Archaeopteryx* wordt al meer dan een eeuw gebruikt als een belangrijk icoon van deze overgang. Ik [David Cloud] heb elk groot natuurhistorisch museum in Noord-Amerika bezocht, en ze bezitten allemaal een soort reconstructie van de *Archaeopteryx* als een ontbrekende schakel.

De *Archaeopteryx* is eigenlijk niets meer dan een uitgestorven vogel die in een handvol fossielen bewaard is gebleven. Hij had de grootte van een typische “moderne vogel”, had gevederde vleugels en een lange gevederde staart. De darwinisten klampten zich eraan vast als een ontbrekende schakel vanwege vermeende “reptielachtige” kenmerken zoals tanden, een lange benige staart en klauwen op zijn vleugels.

Het was Thomas Huxley die de dinosaurus-tot-vogel evolutie voorstelde. In zijn lezingen liet hij zijn studenten zich een “Jurassic-verleden” voorstellen toen “kleine dinosaurussen met lange achterpoten geleidelijk overgingen in oude loopvogels ... en deze via de verwanten van de *Archaeopteryx* in de zangvogels van vandaag overgingen” (Adrian Desmond, *Huxley*, p. 359).

Huxley bespote het bijbelse geloof als “blind”, maar een dinosaurus die in een vogel verandert, is pure science fiction.

Wat meestal niet wordt vermeld in evolutionaire leerboeken en museumdisplays, is dat de *Archaeopteryx* sinds zijn ontdekking het onderwerp is geweest van verhitte controverse. Paul Chambers, auteur van een geschiedenis van de *Archaeopteryx*, zegt: “[Hij] heeft waarschijnlijk in het middelpunt gestaan van meer bitterheid en confrontatie dan enig ander afzonderlijk wetenschappelijk object. Deze rancune begon in 1961 en is vandaag de dag nog net zo krachtig. ... De bitterheid die deze teweegbrengt, is vandaag de dag zo mogelijk nog erger...” (*Bones of Contention*, 2002, pp. ix, x).

Hoewel evolutionisten over het algemeen het ermee eens zijn dat vogels op de een of andere manier uit dinosaurussen zijn geëvolueerd, zijn er tegenstrijdige theorieën.

- Sommigen geloven dat vogels zijn geëvolueerd uit de *Archaeopteryx* of een soortgelijk wezen.
- Sommigen geloven dat vliegende vogels zijn geëvolueerd uit niet-vliegende struisvogelachtige vogels.
- Anderen geloven dat vogels niet uit dinosaurussen zijn geëvolueerd, maar dat beide zijn geëvolueerd uit een gemeenschappelijke voorouder.
- Sommigen geloven dat vogels zijn geëvolueerd uit een krokodilachtig reptiel.
- Het ene kamp stelt dat vogels hebben leren vliegen door eerst te leren zweefvliegen,
- terwijl een ander kamp gelooft dat vogels vanaf de grond zijn geëvolueerd naar bekrachtigd vliegen.

Een typisch museumstuk is dat van het Australia Museum in Sydney. In een vitrine staan *Bambiraptor*, *Archaeopteryx* en een fazant. De *Bambiraptor* rent, alsof hij van de grond probeert te komen, terwijl de *Archaeopteryx* niet ver van de grond boven de *Bambiraptor* vliegt, misschien een beetje onvast als nieuwkomer in de vlucht, terwijl de fazant gemakkelijk boven zijn evolutionaire voorgangers zweeft.

Na meer dan een eeuw van fantastische darwinistische hype in literatuur en museumdisplays, die hebben beweerd of geïmpliceerd dat de *Archaeopteryx* een soort ontbrekende schakel was tussen dinosaurussen en vogels, is men het er nu algemeen over eens dat hij gewoon een vogel is. (Hij wordt echter nog steeds voor het publiek geparadeerd in schoolboeken en musea als een ontbrekende schakel. Ik [David Cloud] heb het afgelopen jaar alle grote natuurhistorische musea in Amerika bezocht en elk van hen gebruikt de *Archaeopteryx* als een belangrijke ontbrekende schakel en bewijs voor evolutie).

Paul Chambers besluit zijn geschiedenis van de *Archaeopteryx* met de volgende woorden:

“De meesten hebben nu het gevoel dat de *Archaeopteryx* eigenlijk een soort primitieve vogel is in plaats van een gevederde reptiel of gevederde dinosaurus” (*Bones of Contention*, p. 253).

Mark Morell van het American Museum of Natural History zei:

“Paleontologen hebben geprobeerd de *Archaeopteryx* te veranderen in een aarde-gebonden, gevederde dinosaurus. Maar dat is hij niet. Het is een vogel, een neerstrijkende vogel. En geen enkele hoeveelheid “paleogebabbel” zal dat veranderen” (“Archaeopteryx: Early bird catches a can of worms”, *Science*, 5 februari 1993, pp. 764-65).

De *Archaeopteryx* had ellipsvormige vleugels, gemaakt van complexe vliegveren met het ornithologische baarden-haakjes [barbs-barbules] systeem dat de baarden op ingenieuze wijze aan elkaar sluit om te kunnen vliegen.

De veren zijn asymmetrisch van vorm, wat betekent dat er aan de ene kant van de centrale schacht meer baarden zijn dan aan de andere, wat essentieel is voor de vlucht (Chambers, *Bones of Contention*, p. 217). Net als de gebogen vleugel van een vliegtuig, zorgt de asymmetrische vorm van de vleugel van de vogel voor lift. Alleen loopvogels hebben symmetrische veren.

Hij had een beweegbare boven- en onderkaak, in tegenstelling tot de meeste reptielen die alleen een beweegbare onderkaak hebben (White en Comninellis, *Darwin's Demise*, p. 81).

Hij had een borstbeen, dat bevestigd is aan de spieren die worden gebruikt bij het vliegen (Chambers, p. 215).

Plaatje: <https://en.wikipedia.org/wiki/Feather>

Zie details: https://en.wikipedia.org/wiki/Feather#/media/File:Feather_zipping_microstructure.svg

Hij had een groot vorkbeen voor de aanhechting van spieren die verantwoordelijk zijn voor de neerwaartse slag van de vleugels (Jonathan Sarfati, *Refuting Evolution*, p. 59).

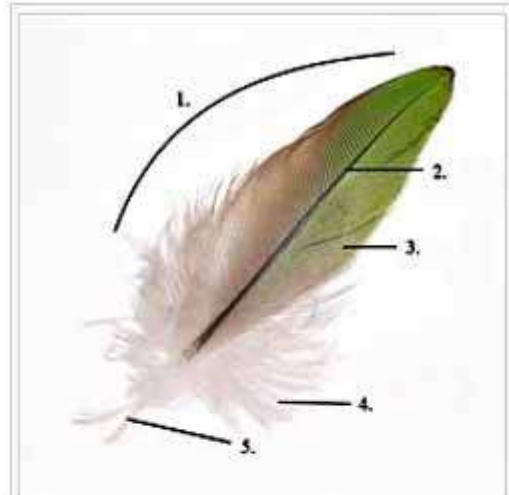
Ooit werd gedacht dat *Archaeopteryx* stevige botten had zoals een reptiel in plaats van dunne en holle botten zoals een vogel, maar het is nu bekend dat zijn botten zowel dun als hol waren.

Een CT-scan van de hersenpan van de *Archaeopteryx*, uitgevoerd in 2004, wees uit dat de hersenen leken op die van een moderne vogel. Hij was groter dan die van de typische kleine dinosaurus en had grote gebieden voor zicht (die bijna een derde van de hersenen in beslag namen), gehoor en spiercoördinatie. Ook lijkt het binnenoor “het meest op dat van moderne vogels dan op het binnenoor van reptielen”. “Deze kenmerken samen suggereren dat de *Archaeopteryx* het scherpe gehoor, evenwicht, ruimtelijke waarneming en coördinatie had die nodig zijn om te vliegen” (L. Witmer, “Inside the Oldest Bird Brain,” *Nature*, 430 (7000): 619-620; P. D. Alonso, et al, “The Avian Nature of the Brain and Inner Ear of *Archaeopteryx*,” *Nature*, 430 (7000): 666-669).

Afgezien van evolutionaire vooringenomenheid en aannames, is er geen enkel bewijs dat de *Archaeopteryx* een soort “ontbrekende schakel” is.

Hoe zit het met de veronderstelde “reptiel”-kenmerken? Ze bewijzen net zo min dat de *Archaeopteryx* een evoluerende dinosaurus was als de eend-achtige snavel van een vogelbekdier bewijst dat het een evoluerende eend is.

Francis Hitching, een evolutionist, zegt: “Elk van zijn veronderstelde reptielachtige kenmerken kan worden gevonden in verschillende soorten onbetwistbare vogels” (*The Neck of the Giraffe*, p. 21).

Delen van een veer:

1. Vaan
2. Schacht
3. Baard
4. Achterveer
5. Calamus

Evolutionisten hebben nooit bewijs geleverd van enig wetenschappelijk haalbaar middel waarmee een reptiel in een vogel zou kunnen veranderen.

Darwinisten richten zich op een paar veronderstelde “reptielachtige” kenmerken van de *Archaeopteryx*, terwijl ze de enorme hoeveelheid fantastische modificaties negeren die nodig zouden zijn om een reptiel in een vogel te veranderen.

Hieronder volgen slechts enkele van deze:

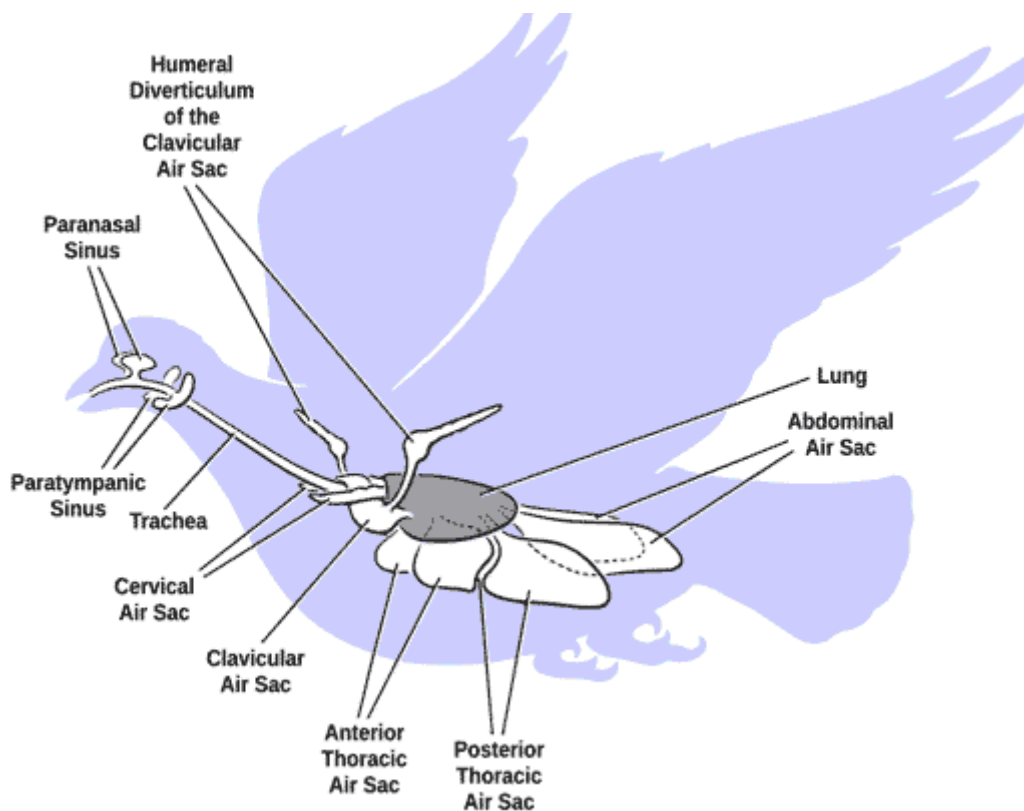
Een zwaar aarde-gebonden lichaam zou moeten evolueren naar een lichtgewicht, aerodynamisch lichaam. Alan Feduccia van de Universiteit van North Carolina in Chapel Hill, een evolutionist die een wereldautoriteit is over vogels, zegt:

“Het is biofysisch onmogelijk om de vlucht te ontwikkelen uit zulke grote tweevoeters [achterpoten] met verkorte voorpoten en zware, balancerende staarten” (geciteerd door A. Gibbons, “New Feathered fossil Brings Dinosaurs and Birds Closer”, *Science*, 1996, geciteerd uit White en Comnelli, *Darwin’s Demise*, p. 82).

Stevige botten zouden moeten evolueren naar holle botten die licht maar ongelooflijk sterk zijn.

Balgachtige longen zouden moeten evolueren naar de zakachtige longen van een vogel.

“Vogelademhaling omvat een unieke ‘doorstroomventilatie’ in een set van negen onderling verbonden flexibele luchtzakken die tussen de spieren en onder de huid zijn ingeklemd. De luchtzakken bevatten weinig bloedvaten en nemen niet deel aan de zuurstofuitwisseling, maar functioneren als balgen om lucht door de longen te verplaatsen. De luchtzakken zorgen voor een unidirectionele luchtstroom door de longen, wat resulteert in een hoger zuurstofgehalte dan mogelijk is met de bidirectionele luchtstroom door de longen van reptielen en zoogdieren. ... De unidirectionele stroom door vogellongen zorgt er niet alleen voor dat er meer zuurstof in het bloed kan diffunderen, maar houdt ook het luchtvolume in de longen bijna constant, een vereiste voor het handhaven van een vlakke vliegroute” (*The New Answers Book 1*, pp. 300, 301).

https://en.wikipedia.org/wiki/Bird_anatomy

Dr. Jonathan Sarfati beschrijft het enorme verschil tussen het reptielachtige en het vogel-ademhalingssysteem.

“Er zijn drastische veranderingen nodig om van een reptiellong een vogellong te maken. Reptiellongen werken als blaasbalgen, de lucht wordt naar binnen gezogen en de maffe lucht wordt vervolgens op dezelfde manier uitgeademd als waarin deze is binnengekomen. In de longen onttrekt bloed de zuurstof en geeft koolstofdioxide af op de oppervlakken van ingroeingen die *septa* (enkelvoud *septa*) worden genoemd. Maar vogels hebben een ingewikkeld systeem van luchtzakken, waarbij zelfs de holle botten betrokken zijn. Dit systeem zorgt ervoor dat de lucht in één richting stroomt door speciale buizen (*parabronchiën*, enkelvoud *parabronchus*) in de long, en het bloed stroomt door de bloedvaten van de long in de tegenovergestelde richting voor een efficiënte zuurstofopname, een uitstekend technisch ontwerp. Hoe zouden de ‘balg’-achtige longen van reptielen geleidelijk evolueren naar vogellongen?” (*Evolutie weerleggen*, blz. 66, 67).

Michael Denton merkt op:

“Hoe zo’n verschillend ademhalingssysteem geleidelijk zou kunnen zijn geëvolueerd uit het standaardontwerp van gewervelde dieren is fantastisch moeilijk voor te stellen, vooral als je bedenkt dat het behoud van de ademhalingsfunctie absoluut essentieel is voor het leven van een organisme in die mate dat de geringste storing binnen enkele minuten tot de dood leidt. Net zoals de veer niet als vliegorgaan kan functioneren zolang de baardjes en haken niet perfect op elkaar zijn afgestemd, zo kan de vogellong pas als ademhalingsorgaan functioneren als het parabronchiënsysteem, en het luchtzakstelsel dat de parabronchiën hun luchttoevoer garandeert, beide sterk ontwikkeld zijn en in staat zijn om op een perfecte manier samen te functioneren” (*Evolution: A Theory in Crisis*).

Schubben zouden moeten evolueren tot complexe slagpennen.

“Schubben zijn plooien in de huid; Veren zijn complexe structuren met baardjes en haken. Schubben ontstaan ook op een heel andere manier, van follikels in de huid op een manier die lijkt op zoogdierhaar. ... Dat schubben tot veren zijn geëvolueerd, betekent dat er een aanzienlijke hoeveelheid genetische informatie in het DNA van de vogel moest ontstaan die niet aanwezig was in dat van zijn vermeende reptielenvoorouder” (Sarfati, pp. 64, 65).

Lymfevocht zou moeten evolueren naar bloed.

Een hart met drie kamers zou moeten evolueren naar een hart met vier kamers.

Een ei met een leerachtig omhulsel zou moeten evolueren naar een ei met een verharde kalkhoudende schaal.

Een aan het land gebonden reptielenbrein zou moeten evolueren naar een vogelbrein dat in staat is om in een heel andere omgeving te gedijen.

Een wezen dat alleen maar kan kwaken, zou het vermogen moeten ontwikkelen om mooie liedjes te zingen.

Dit zou de evolutie vereisen van de twee sets membranen die zich in de syrinx (strottenhoofd) van de zangvogel bevinden, zodat deze onafhankelijke geluiden in twee stemmen tegelijk kan produceren.

“Vogels vocaliseren met de syrinx, een geluidsproducerend orgaan dat zich op de kruising van de twee bronchiën aan de basis van de luchtpijp bevindt. Deze twee bronchiale zijden kunnen eigenlijk onafhankelijk van elkaar worden gestimuleerd, zodat ze elk tegelijkertijd verschillende geluiden kunnen produceren, zoals gebeurt in het heldere, fluitachtige gezang van de boslijster” (*Bird Songs: 250 North American Birds in Song*, voorwoord door Jon Dunn, p. 6).

Een wezen dat op één plek leeft en sterft, zou het vermogen moeten ontwikkelen om lange afstanden door de lucht te migreren.

De Noordse stern migreert bijvoorbeeld meer dan 9.000 mijl van de Noordpool naar Antarctica, terwijl de rosse grutto non-stop van Alaska naar Nieuw-Zeeland vliegt, een afstand van ongeveer 7.000 mijl. De goudplevier migreert van Alaska naar Hawaï en vindt na een reis van 3.000 mijl feilloos een klein eiland in het midden van de Stille Oceaan. De rietkopgans migreert over de bergen van de Himalaya en vliegt meer dan vijf en een halve mijl hoog waar weinig zuurstof is.

En dit verbazingwekkende proces van reptiel tot vogel zou 24 ordes van vogels moeten voortbrengen, van adelaars tot spechten tot zwanen tot pinguïns tot kolibries!

Beroeps biologie-instructeur Kenneth Poppe merkt op:

“Probeer je voor te stellen hoe ongelooflijk veel rare snuiters nodig zijn om de kloof tussen elke ha-
gedis en elke vogel te overbruggen. Er is een zeer actieve verbeeldingskracht voor nodig om zelfs
maar een hypothetisch fossielenbestand op te roepen. Beschrijf bijvoorbeeld de anatomie van een
tussensoort die overgaat van koud- naar warmbloedig, wat een reptiel zou moeten doen op weg om
een vogel te worden. Rekening houdend met de specifieke kenmerken en complexiteiten van beide
metabolische systemen, elke vorm van ‘half en half’ zou iets zijn uit slecht gemaakte sciencefic-
tion” (*Reclaiming Science from Darwinism*, p. 218).

Zie ook:

- o Rubriek “Liegende evolutionaire kunst”: http://www.verhoevenmarc.be/liegende_kunst.htm

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>